

Jeg mener, at dagpengeperioden må være noget, der er konstant. I de dårlige tider har man brug for den, og der må vi være solidariske, og så må vi måske betale mere i skat eller måske sætte dagpengeydelsen ned, hvis det skulle blive så slemt, at det var nødvendigt, og i de gode perioder, hvor der ikke er ledighed af betydning, betyder det jo ikke noget, om man har en lang dagpengeperiode stående. Det må være det naturlige, og jeg fatter ikke den her sjakren frem og tilbage.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Man kan ligesom finde linjen i de spørgsmål, der her stilles til Socialdemokratiet, og den går konstant på nedskæringer.

Jeg synes, der er en ting, man skal holde sig for øje, og det er, at arbejdsmarkedspolitikken har, så langt historien går tilbage, faktisk været noget af det mest tro i forhold til netop de svageste grupper. Det har hele tiden været sådan, at når ledigheden steg, har man fundet løsninger for absolut at redde dem, der stod for at falde ud af dagpengesystemet.

Hvis den troværdighed skal være til stede, må man vide, at hvis man ikke vil være med til at ændre i nedadgående retning i tider, hvor ledigheden falder, kan man heller ikke forvente, at modparten skal være med til at lave ændringer, når ledigheden stiger. Det synes jeg er en god regel at have med.

Fru Clemensen spørger, hvad vi gør ved de 50-årige. Jeg synes, vi skal slå fast, at de, der er 50 år i dag, ikke vil blive berørt af den lovgivning, vi nu behandler her, men at den først får virkning for dem, der bliver 50 år efter 1. januar 1999. Jeg er ikke så bekymret for, at de skal falde ud af systemet, som nogle her giver udtryk for, og det er jeg ikke, fordi jeg ved, vi har et effektivt a-kassesystem, som gør alt for at redde præcis de ledige kammerater, når de kommer hen i den sidste periode af deres aktivering, og det tror jeg også de vil gøre, hvis den her situation opstår.

Så er der også spurgt, om vi vil garantere en ny lovgivning, hvis ledigheden stiger igen. Hvis og hvis, altså det kan vi ikke, og det vil vi heller ikke. Jeg synes, man måske – som jeg sagde i min tale – skulle begynde at tænke på nogle andre muligheder for at gribe ind, hvis ledigheden stiger igen. Det kan vi diskutere, når den situation opstår.

Men jeg kan slet ikke følge hr. Ole Sohn i, at der skulle være en tendens til, at ledigheden stiger på nuværende tidspunkt. Alle de seneste tal, vi har fået ind fra samtlige arbejdsmarkedsråd, tyder faktisk på det modsatte, og udviklingen tyder også på, at ledigheden vil falde i 1999.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Vi kører jo lidt i ring, gør vi ikke?

Hr. Ole M. Nielsen siger, at jeg har en dårlig sag. Jeg mener, jeg har en god sag ud fra, at denne aftale selvfølgelig er indgået under den forudsætning, at parterne har ment, at opgaven kan løses, og vores politiske vurdering er også, at heri tager de ikke fejl.

Men parterne har jo også skrevet i deres papir, at det er under forudsætning af en gunstigere beskæftigelsessituation, og det har de vurderet. Derfor er der ikke noget forkert i det, som hr. Ole Sohn siger, at en af parterne har haft det som forudsætning. Jeg mener, at de alle sammen har haft det som en forudsætning, at den opgave kunne de løse, og at det kunne ske i samarbejde med Folketinget, og jeg vil i hvert fald ikke stå her og sige, at de tager fejl i deres vurderinger, for der er ingenting i de krystalkugler, jeg har set, som tyder på, at vi skulle komme i en ugunstig situation, og ingen af de mennesker, som vi har til at vurdere situationen, har talt om det.

Derfor vil jeg godt sige, at hvis det skulle opstå, så foreligger der en ny situation, nemlig hvordan vi så håndterer sådan en opstået krise, og det er jo ikke af ny dato, at vi så må gøre det, men der er altså ikke noget, der tyder på, at det er den udvikling, vi går hen imod.

Så spurgte hr. Mogens Andreassen, om der kan komme andre aktører ind. Jeg mener, at det lovforslag, som er fremsat om det her med det gunstige, om uddannelser og andre initiativer, lægger op til, at der er mulighed for, at andre aktører kan komme på banen.

Så er der spørgsmålet om AF. Ja, vi er godt klar over, at vi skal fokusere på AF, og at der skal gøres noget i det samarbejde, AF i fremtiden skal have med kasserne også på dette område.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg har forstået på den socialdemokratiske arbejdsdeling, at det er fru Anne-Marie Meld-